

Posudek bakalářské práce Evvy Kopečné

Možnosti středoškolského vzdělávání absolventů zvláštní školy

Autorku zaujala problematika uplatnění absolventů zvláštních škol (podle současné terminologie – jak Eva v textu správně uvádí – základních škol praktických) na trhu práce. Toto téma si zvolila pro svou bakalářskou práci. V základní škole praktické absolvovala i svou blokovou praxi a poznatky, které při ní získala, využila k napsání této práce.

Práce není rozdělena na teoretickou a praktickou část. Výsledky dotazníkového šetření autorka ilustrovala teoretické kapitoly, samotný dotazník podrobněji rozebrala v poslední, osmé kapitole, na jejímž začátku formulovala také jednoduchou hypotézu (absolventi pražských škol mají větší možnost uplatnění než absolventi školy v Třebíči). V teoretických kapitolách se Eva důsledně zaměřuje na téma své práce, a to velmi správně i v kapitole, která se věnuje charakteristice lehké mentální retardace. V dalších kapitolách popsala vzdělávací program základních škol praktických a především uvedla soustavu středních škol se zaměřením na ty, které navštěvují uvedení absolventi. I zde se věnovala převážně vzdělávacímu programu. Vzhledem k tomu, že obě základní školy, ve kterých autorka pracovala, byly školami pilotními při ověřování rámcového a na něj navazujících školních vzdělávacích programů, mohla reflektovat i tuto v našich podmínkách novou kurikulární realitu. Při psaní práce autorka musela nastudovat a pochopit nové školské legislativní podklady a umět je aplikovat na vybrané téma práce. To se jí povedlo a v tom vidím největší přínos textu.

Uvedený výzkum autorka realizovala ve dvou výše jmenovaných školách ve dvou letech po sobě. Tím se jí povedlo získat objektivnější pohled na celou problematiku. Východiska výzkumu poměrně dobře popsala, pracovala s hypotézou, uvedla, jaké zdroje použije k jejímu ověření. Při vlastním zdůvodnění ale tyto zdroje nepoužila, nebo spíše je neuvedla v textu. Celá práce, přestože autorka v myšlenkách jistě respektovala daný cíl, nakonec působí neuspořádaně a není jasné, jak která část souvisí s naznačeným cílem.

K obsahové stránce nemám jinak žádných větších námitek. Nesouhlasím s tvrzením, že názvy škol se změnilo k 1.3.2006. Správně je to uvedeno v poznámce 8. Nerozumím tomu, proč na konci kapitoly 6.4, ve které jsou vyjmenovány kompetence, které mají získat studenti při studiu v učilištích, jsou uvedeny výsledky výzkumu týkající se např. výše výdělku nebo přechození chřipky v zaměstnání.

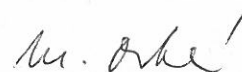
Zásadnějším nedostatkem práce je především její stylistická stránka. Zřejmě z důvodu časové nouze v práci zůstalo mnoho chyb, a to jak základních gramatických (často se týkají např. shody podmětu s přísudkem, v dotazníku je v takřka všech otázkách uvedeno „by jsi“ místo správného „bys“), tak čistě stylistických. Jmenuji namátkově ze strany 15 obrat „...jmenuje žáka do povolání...“ nebo používání termínu „žádoucí“ místo „žádané“ obory. Podobné chyby najdeme téměř na každé straně. Při zpracování textu autorka použila dostatečný počet zdrojů. V seznamu použité literatury paradoxně chybí školský zákon, se kterým Eva pracovala nejvíce.

Práci doporučuji k obhajobě. Budu ráda, když při ní autorka zodpoví následující otázky.

1. Zhodnoťte rámcový vzdělávací program základního vzdělávání konkretizovaný pro děti s lehkým mentálním postižením (RVP-ZV-LMP) z hlediska přípravy na výběr povolání a úspěšnost v zaměstnání.

2. Jaký má význam přejmenování zvláštních škol na základní školy praktické?

Vzhledem k velkému množství stylistických nedostatků a gramatických chyb doporučuji hodnotit práci stupněm D – uspokojivě.

Mgr. Marie Ortová
vedoucí bakalářské práce

V Perálci 18.7.2006